

[Skjerbæk.]

vention. Jeg kan dog af følgende Grunde ikke anbefale, at man gaar med til Ratifikation. For det første er jeg ikke ganske sikker paa, om dansk Lovgivning opfylder de Krav, der stilles i Artikel 7, hvor det hedder, at hver Arbejdsgiver skal i en særlig Protokol paa en af den kompetente Myndighed godkendt Maade indføre:

- „(a) Datoen, paa hvilken de af ham beskæftigede Personer er indtraadt i hans Tjeneste, og Varigheden af den aarlige Ferie med Løn, som hver af dem har Ret til;
- (b) de Datoer, paa hvilke hver enkelt har taget den aarlige Ferie med Løn;
- (c) den Løn, som hver enkelt har modtaget i den aarlige Ferie med Løn.“

Dette er i hvert Fald ikke foreskrevet i selve den danske Lov og, saa vidt jeg ved, heller ikke i administrative Bestemmelser. Men det, som efter vor Mening særlig taler imod at ratificere Konventionen, er, at man derigennem binder den danske Lovgivning; vi kommer ind i en Afhængighed over for Udlandet, som vi ikke synes, det er rigtigt at gaa med til.

Den ærede sidste Taler (Kjær) har talt om visse Vanskeligheder ved Udførelsen af Loven om Ferie med Løn, og der kan ogsaa være andre Ting, som gør, at man ikke skal gaa ind i Forpligtelser i Henhold til en saadan Konvention.

Jeg kunde føje til, at hvis Sagen laa saaledes, at vore Nabolande eller andre Lande, med hvilke vi stod paa nogenlunde samme Trin kulturelt o. s. v., havde tiltraadt Konventionen, var der mere Opfordring for os til at gaa med, men, saa vidt jeg ved, er der kun to Lande, der har tiltraadt denne Konvention.

Paa Det konservative Folkepartis Vegne maa jeg altsaa udtale, at vi i hvert Fald for Tiden ikke vil kunne stemme for at ratificere den paagældende Konvention.

Rager: Paa Det radikale Venstres Vegne kan jeg udtale vor Beredvillighed til at ratificere den foreliggende Konvention. Det forekommer mig ikke, at der ved denne Lejlighed er Grund til at komme ind paa, hvorledes den her i Landet gennemførte Ferieordning har virket, saaledes som det ærede Medlem Hr. Kjær var tilbøjelig til.

Jeg forstod, at det ærede Medlems Anker mod vor Ferielov særlig drejede sig om Forholdene i Landbruget, og da de ikke er med i Konventionen, synes jeg, Traaden er mere end spinkel til at begynde at drøfte de Spørgsmaal. Jeg kan tilsige vor Medvirken til Konventionens Godkendelse.

Socialministeren (Ludvig Christensen):

Jeg vil gerne takke for Tilslutningen fra Flertalspartiernes Ordførere og skal ganske unklade at komme ind paa en Genoptagelse af Diskussionen fra i Fjor om Ferielovgivningen. Jeg skal kun til det ærede Medlem Hr. Kjær sige, at Administrationen af denne Lov er gennemført i saa nøje Samarbejde med Arbejdsgiverorganisationerne, at jeg tør garantere for, at den er gennemført paa den mest hensynsfulde Maade for Arbejdsgiverne og paa den mest praktiske Maade for alle Parter.

Til det ærede Medlem Hr. Skjerbæk vil jeg gerne sige, at Ministeriet naturligvis har forespurgt i Genève, om vi var i Stand til paa Grundlag af Ordlyden af vor Lovgivning at ratificere, og dertil har vi faaet Tilslutning.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Sagens Overgang til anden (sidste) Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ophævelse af Loven om Overarbejde m. m.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 4249; Forelæggelsen findes i Tidenden Sp. 3789).

Socialministeren (Ludvig Christensen):

Det foreliggende Lovforslag svarer ganske til det Forslag, som Det konservative Folkeparti forelagde i Folketinget den 13. Oktober 1937, og som dengang gik i Udvalg, kun at Lovforslagets § 1, 1ste Stykke, dengang gik ud paa at udskyde Lovens Ikrafttræden fra 1. Oktober 1937 til 1. Oktober 1938, medens det nu i § 1, Stk. 1, foreslaas helt at ophæve Loven af 7. Maj 1937, hvis